

Oriana Fallaci végrendelete

2010 október 28. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása

Még nincs értékelve

Mérték

Amikor augusztus végén megjelent Thilo Sarrazin azóta már hírhedté vált könyve, melyben a neves szociáldemokrata politikus, a Deutsche Bundesbank elnökségének tagja kerek perec kijelentette, hogy az iszlám országokból beözönl? emigráció egyenesen káros és veszélyes, kitört a botrány.

Sarrazin lemondott tisztségér?l, a német sajtó és vezet? politikusok, Christian Wulff államelnökkel az élen, keményen elítélték a rasszizmust már-már súroló nézeteit. Igen ám, de mit tesz most a német politika és közélet, amikor egy múlt hétvégi fellépése során a "multikulti" halálát elismerte maga Angela Merkel is?

Persze, az ? szóhasználata sokkal elegánsabb, sehol nem sértette meg a muszlimok önérzetét, nem vádolta ?ket azzal, hogy a német jóléti államot dézsmálják, vagy - mint Sarrazin - hogy egyenesen butábbak és primitívebbek, mint az ?ket befogadó németek. Mégis, Merkel szava sokkal többet nyom a latban. A kancellár asszony véleményét nem lehet elintézni azzal, hogy lám, ez is a sovinizmusból táplálkozó, elegáns csomagolásban tálalt idegengy?lölet.

Már rövid áttekintés is elegend? ahhoz, hogy meggy?z?djünk: az utóbbi években az új vagy hirtelen népszer?ségre tör? politikai figurákra egész Európában jellemz? az emigránsellenes radikalizmus. Húsz éve ki gondolta volna, hogy a kifinomult kultúrájú Észak-Olaszországban nagy befolyásra tesz szert az idegengy?löl? Északi Liga? Hogy a toleranciájukról híres hollandok több mint 15 százaléka Geert Wildersre szavaz, aki már néhány hete bíróság el?tt kénytelen magyarázkodni, miért tartja a Koránt és a Mein Kampfot azonosan veszélyes m?nek. Hogy a nem kevésbé toleráns svédek vagy svájciak idegengy?löl? politikusoknak nyitottak utat a parlamentjeikben.

Ezekre a kérdésekre minden európai polgárnak megvan a saját válasza. Csupán a széls?ségekt?l retteg? politikusok kerülgették éveken keresztül a témát, vagy emészthetetlenül oktató hangon beszéltek az emberekkel. F?leg a baloldal dominanciájának id?szakában.

Svédországban olyannyira tör?dtek az emigránsok lelkivilágával, hogy több mint harminc nyelven megszervezték az iskolai oktatást. Ezek között legkevésbé volt fontos a svéd, nehogy az er?szakos beolvasztás vádját hozza fel valaki. Így sikerült teljesen elidegenedett társadalmi csoportokat felnevelni, akik se az óhazájukkal, se a befogadó országgal nem képesek azonosulni. Egy részük ebben a lelki hontalanságában a fundamentalizmus felé fordul. Ugyanakkor a zömében bevándorlókból álló amerikai vagy akár ausztrál társadalomban ehhez hasonló problémát nem ismernek.

A hagyományos és az európai politikában domináló pártok hallgatását és szemmel látható tanácstalanságát a populisták használják ki. Az ? politikai talajuk a félelem és az ésszer? válaszok hiánya. Ködösítés nélkül kimondják azt, amit a nyugtalan és megrémült emberek hallani akarnak - hogy nem fogunk tanácstalanul várni, amíg újabb tálibok jelennek meg Londonban vagy Párizsban, hogy nem tetszenek a Marokkóban honos szokások Olaszországban, hogy a harminc éve Berlinben dolgozó törökök észrevehetnék már, hogy nem Anatóliában élnek.

Mindezt már jó ideje megírta Samuel Huntington és Oriana Fallaci, de addig, amíg a "civilizációk háborúja" f?leg az entellektüelek vitájának tárgya volt, a mainstream politika hallgatott. Csak a szókimondó és egyre nagyobb területet elfoglaló politikai konkurensek megjelenése változtatta meg gyökeresen a helyzetet.

Ez a harc Franciaországban kezd?dött a muszlim csadorok ellen, de egyre több európai országban is elfogadnak hasonló szabályozásokat. Kemény elszámoltatásra számíthatnak a muszlim "becsületgyilkosságok" elkövet?i. Nem lesz tolerancia a többnej?séggel és a hitélet burkolt ideológiai agymosásával szemben sem.

Eleinte csak Nicolas Sarkozynek volt bátorsága kimondani, még az Európai Bizottság elítélésének ellenére is azt, hogy hol a határ. Ezek után már mások is szókimondóbbak lesznek - akár ?szinte meggy?z?désb?l, akár a következ? választások eredményét?l tartva.

Nem tudom, mi lehetett Angela Merkel indítéka, de most már egészen biztos: azután, hogy beismerte a német bevándorlási politika cs?djét, kijelentése meg fogja változtatni az összeurópai diskurzust.

A tabuknak vége.

hetivalasz.hu, Jaroslaw Gizinski

Ajánló